

YERLEŞİK HAYAT

Mehmet BAŞ

Kâğıttan evlerin ince hevesi
Gölgesiz kentlere siner nefesi
Zincire vurulmuş dağlar nehirler
Çiğ düşmüş güllerin yok mu adresi

Yolcusuz yollarda kırılmış dizi
Güzellik çağının nerdedir izi
Yaralı ceylanlar terk etti bizi
Açılmaz mı ola göğün kafesi

Sararan ayvada ağlayan narda
Yeryüzü içerde gökyüzü darda
Yolunu kaybeden yem olur kurda
Tavuklar elinde dünya kümesi

Delinir sinesi gülün delinir
Yar yoluna giden elbet bilinir
Yanlışa düşenin adı silinir
Konulur sahneye aşkın piyesi

Aşikâr sırların saklıdır yüzü
Sükûtun bağına nakşolur sözü
Gecenin kalbinden içer gündüzü
Süzülür raylardan hüznün ekspresi

Merdiven kurulur mavi göklere
Yapraklar sarılır derin köklere
Dökülür ırmaklar demir künklere
Yerleşik bir hayat sarar herkesi

İKİ ŞİİR

Hızır İrfan ÖNDER (Sukûtî)

KANMA!..

Herkese inanma, herkese kanma
Bil ki köle gibi satarlar seni!
Dünya doğrularla doludur sanma
Miadın dolunca atarlar seni!

Sözleri bal gibi, gözleri ahû
Elâlem zanneder, zikirleri Hû
İnsanı edepten ederler yâhû
Sonra facirlere katarlar seni!

Ey *Sükûtî*! Ömrün, sade bir broşür
Hayatından bile alırlar öşür
Düşlerin ıslanır, ellerin üşür
Mazlumlar katında tutarlar seni!

İHTAR

Keder ırmağının barışçıl kuşu
Girme sularına vurabilirim!
Hadi çek üstümden bakışlarını
Senin de kalbini kırabilirim!

Yüreğime konuşlanır acılar
Hiç dinmiyor sînemdeki sancılar
Ölüyorum! Neredesiniz hancılar
Cânıma cânânı sürebilirim!

Yaraladın beni yaraladın yâr
Tüm ümitlerimi paraladın yâr
Hicran kapısını araladın yâr
Ölmeden toprağa girebilirim!